

Παπατρέχα Βιργινία

Rüya

2021

Αθήνα

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής

Θέατρο Πορεία

Η Παπατρέχα Βιργινία γεννήθηκε και κατοικεί στην Αθήνα, εργάζεται στο Υπουργείο Πολιτισμού. Σπούδασε Μηχανολογία και Γερμανική Φιλολογία και κατέχει και στους δυο τομείς μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών. Ασχολείται με τη συγγραφή, τη μετάφραση και τη διδασκαλία. Λατρεύει το θέατρο.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6976612556
Email: virgo.pap@gmail.com

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2020 – Μάιος 2021) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη και Μάνο Κουνουγάκη.

Το θεατρικό έργο *Riġa* της Βιργινίας Παπατρέχα διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τη συγγραφέα.

*Στο δάσκαλο μου Βασίλη Μπατζόγλου,
Στη Λένα*

Πρόσωπα :

Αφηγητής- Rüya- Derya- Kerem- Fatih- Murat- Zehir - Mehdi

Περίληψη

Biliyorum, sana giden yollar kapalı¹

Η Rüya είναι μια έφηβη που ζει σε ένα χωριό της Ανατολίας και ονειρεύεται να φύγει από το χωριό, σε αντίθεση με τη φίλη της Derya, η οποία προσπαθεί να της αλλάξει γνώμη. Με τον ερχομό της έμμηνης ρύσης οι γονείς στα μέρη αυτά κανονίζουν το γάμο των κοριτσιών με προξενικό και μάλιστα με άντρες πολύ μεγαλύτερους τους, οι οποίοι συχνά είναι και συγγενείς τους. Η Rüya κρύβει τον ερχομό της δικής της. Ζει ένα πλατωνικό έρωτα με τον Kerem. Και ενώ οι γονείς της αποφασίζουν να την παντρέψουν παρά την θέληση της με τον πλούσιο Fatih, η Rüya και ο Kerem σχεδιάζουν να το σιάσουν χωρίς αποτέλεσμα.

Ama sen de bir zaman sevdin beni²

Στη προσπάθεια του να σταματήσει το γάμο ο Kerem δείχνει τη μέρα του γάμου στο Fatih το ματωμένο εσώρουχο της Rüya, ισχυριζόμενος ότι την έκανε δική του. Ενώ ο Fatih αρχικά δεν τον πιστεύει, αργότερα έχει αμφιβολίες. Γιατί όμως παρόλα αυτά προχωρά σ' αυτό το γάμο; Τι κρύβει; Και ο έρωτας της Rüya και του Kerem τι θα απογίνει;

¹ Το ξέρω ότι οι δρόμοι για σένα είναι κλειστοί. Cemal Süreya: Biliyorum, sana giden yollar kapalı

² Μα κάποτε και συ μ' αγάπησες

Σκηνή 1^η

Ακούγεται ανατολίτικη μουσική, ένα ζευγάρι (αγόρι και κορίτσι, το κορίτσι φορά μαντήλα) εμφανίζονται στο κέντρο της σκηνής από διαφορετικές κατευθύνσεις. Συναντιόνται αντικριστά, δίνουν και τα δυο χέρια και έπειτα αποχωρούν από τη σκηνή σε αντίθετες κατευθύνσεις. Ακούγεται η φωνή του αφηγητή.

Αφηγητής:

Biliyorum, sana giden yollar kapalı³

Ama sen de bir zaman sevdiğin beni⁴

Το ξέρω ότι οι δρόμοι για σένα είναι κλειστοί

Μα κάποτε και συ με αγάπησες

Η Rüya και η Derya περπατούν κατά μήκος του δρόμου, επιστρέφουν από το σχολείο.

Derya: *(χαρούμενα)* Τελείωσε το μάθημα και σήμερα, επιτέλους. Άντε να τελειώσει και αυτή η χρονιά, βιβλία, διαβάσματα και όλα αυτά τα βαρετά, τέλος.

Rüya: Γιατί το λες αυτό; Εγώ φαντάζομαι μια άλλη ζωή. Να διαβάζω πολλά βιβλία, με ένα σακίδιο να ταξιδεύω σε όλο τον κόσμο.

Derya: Ταξίδια με ένα σακίδιο στη πλάτη; Απλυσιά..ταλαιπωρία.

Rüya:να γνωρίσω διαφορετικούς ανθρώπους, να αποφασίζω μόνο εγώ για τη ζωή μου.

Derya: Καλύτερη ζωή... ένας πλούσιος γάμος, ένα μεγάλο σπίτι, ακριβά φορέματα, ταξίδια και ...

Rüya: Και;

Derya: Μια δυνατή αγκαλιά να σε σφίγγει, να σου κόβει την ανάσα και ένα μεθυστικό φιλί, να έτσι... Ξέρεις εσύ.... *(προσποιείται ότι φιλά κάποιον στον αέρα)*

³ Το ξέρω πως για σένα οι δρόμοι είναι κλειστοί, Cemal Süreya: Biliyorum, sana giden yollar kapalı

⁴ μα κάποτε και συ μ' αγάπησες

Rüya: Άρχισες πάλι; Με τον Kerem είμαστε μόνο φίλοι.

Derya: Ναι πες το άλλη μια φορά, μπορεί να το πιστέψεις. Έχω δει τις ματιές σου. Ανταλλαγή ηλεκτρικών φορτίων όπως λέει ο Ali Bey στη Φυσική.

Rüya: Αλήθεια σου λέω. Τι βάζεις με το μυαλό σου; Θέλω να τελειώσω το σχολείο, να φύγω από εδώ, να σπουδάσω.

D: Είσαι λίγο χλωμή σήμερα; Είναι ιδέα μου;

Rüya: Γι' αυτό ήθελα να σου μιλήσω. Προηγούμενως.. την ώρα που ήμασταν σχολείο..

Derya: Τι;

Rüya: Θυμάσαι τι συζητούσαμε τις προάλλες στο δωμάτιο μου;

Derya: Για το καινούριο φόρεμα που αγόρασες λες;

Rüya: Για τη στιγμή που το κορίτσι γίνεται γυναίκα λέω..

Derya: Τι; Μμμ... λέγε... έγινε κάτι με το Kerem;

Rüya: Δεν έγινε κάτι με το Kerem. Halam geldi⁵.

Derya: Και αυτό τώρα είναι νέο; Πότε ήρθε η θεία Nazlı; Θα μείνει μέρες σπίτι σου;

Rüya: Δε μιλάω για τη Hala Nazlı⁶.

Derya: Ε;

Rüya: Δε θυμάσαι στο σχολείο ένα πρωί, ακούσαμε την Ayşe και τη Fahriye να μιλάνε ψιθυριστά για την περίοδο και να λένε «Halam geldi».

Derya: Άκου ήρθε η θεία, πως τους ήρθε;

Rüya: Που να ξέρω...

Derya: Περίοδο; Είδες άμα δεν έχεις κινητό με ίντερνετ σήμερα; Τίποτα δε μαθαίνεις. Μείνε εσύ με τα βιβλία σου.

Rüya: Εδώ και μια βδομάδα πονούσε η κοιλιά μου.

Derya: Κάτι θα 'φαγες.

⁵ Ήρθε η θεία μου

⁶ Θεία Ναζλί

Rüya: Και 'γω στην αρχή αυτό σκέφτηκα. Ο πόνος όμως δε πέραναγε. Σαν κάτι να με δάγκωνε χαμηλά. Σήμερα λοιπόν ενώ ήμασταν σχολείο ένιωσα κάποια στιγμή κάτι να κυλάει ανάμεσα στα πόδια μου. Σαν ιδρώτας, τρόμαξα..

Derya: Και τι έκανες;

Rüya: Έτρεξα στις τουαλέτες.

Derya: Και;

Rüya: Ήταν αηδιαστικό. Αίμα έτρεχε ανάμεσα στα πόδια μου.

Derya: Αίμα; Και πως σταματάει;

Rüya: Δε ξέρω, δε σταματάει.

Derya: Πονάει; Κατουράς αίμα; Τρέχει συνέχεια;

Rüya: Περίεργα νιώθεις. Δεν κατουράς αίμα. Πρέπει να βρούμε καθαρά πανιά.

Derya: Πανιά; Γιατί πανιά;

Rüya: Δε γίνεται να λερώνονται τα εσώρουχα. Και πως θα πάμε στο μπακάλη να πάρουμε σερβιέτες; Θα μας καρφώσει στη μάνα μου ο Ahmet Bey. Να κοιτά..

Derya: Allah, Allah, τι 'ν' τούτο; Έτσι θα γίνεται και το δικό μου εσώρουχο; Και αυτό κρατάει μέρες;

Rüya: Δε ξέρω. Θα δούμε.

Derya: Και αυτό μας κάνει γυναίκες; Τώρα δηλαδή θα μεγαλώσει το στήθος μας, θα φορέσουμε επιτέλους σουτιέν;

Rüya: Τώρα δηλαδή θα μας παντρέψουν. Ο πατέρας της καθεμιάς μας θα συμφωνήσει με κάποιον, ο οποίος θα 'ρθει σύντομα να μας ζητήσει. Και ύστερα θα τον πάρουμε, χωρίς κανείς να μας ρωτήσει. Θα κάνουμε παιδιά. Αντίο ελευθερία. Αντίο βιβλία και βόλτες στο δάσος. Εγώ όμως έχω άλλα όνειρα. Θα πρέπει να φορέσουμε μαντήλα.

Derya: Η δική μου θα είναι ολομέταξη. *(Προσποιείται ότι φορά μια μαντήλα γύρω από το κεφάλι, έπειτα τεντώνει τον παράμεσο και τον κοιτάζει σαν να φορά δαχτυλίδι αρραβώνα)*. Γιατί είναι κακό να παντρευτείς; Θα γίνεις η Rüya Hanım⁷. Όλοι θα σε βλέπουν σαν μεγάλη, θα φροντίζεις το δικό σου σπίτι και την οικογένεια σου.

⁷ Η κυρία Ρουγιά

Τέλος αυτή η σιχαμένη γεωμετρία. Μακάρι να 'ρθει σύντομα και η δική μου θεία. Τέρμα τα διαβάσματα. Καλώς τα αρραβωνιάσματα.

Rüya: Η μάνα μου δεν πρέπει να το μάθει. Μη σου ξεφύγει κουβέντα.

Derya: Πρόσεχε γιαβρί μου. Μίλα στη μάνα σου. Πως θα το κρύψεις;

Rüya: Η μάνα μου δε με καταλαβαίνει. Πρέπει να κερδίσω χρόνο. Να τελειώσει η χρονιά, λίγος καιρός έμεινε. Και μετά θα δούμε με τον Kerem, τι θα κάνουμε. Πρέπει να φύγουμε.

Derya: Αυτό δεν το είπες καν. Δεν ακούω, δεν ακούω.

Rüya: Καλά, με περιμένουν σπίτι τώρα, έχω αργήσει. Τα λέμε αργότερα.

Σκηνή 2^η

Η Rüya μπαίνει στο σπίτι βιαστικά και κατευθύνεται στο μπάνιο. Η μητέρα της, Zehir, την κοιτά απορημένη.

Zehir: Καλώς την κόρη μου. Maşallah⁸, πως πήγε σήμερα στο μάθημα;

Rüya: Μισό λεπτό, μισό λεπτό, έρχομαι.....

Η Rüya βγαίνει από το μπάνιο, κρατά πίσω από την πλάτη της στο ένα χέρι ένα μικρό μπόγο και προσπαθεί να τον κρύψει, κατευθύνεται προς την εξώπορτα.

Zehir: Που πας; Δεν ακούς που σου μιλάω;

Rüya: Ένα λεπτό να δώσω το τετράδιο μου στην Derya.

Η Rüya βγαίνει στην πόρτα και η μητέρα της την παρακολουθεί από μακριά.

Zehir: Αυτά τα κορίτσια... πριν μαζί ήταν στο σχολείο, συνέχεια μαζί είναι.. (κοιτάζει έξω)... Μα δε βλέπω την Derya. Καλά τι κάνει στον κάδο; (βλέπει τη Rüya να πετάει το μπόγο μέσα στο κάδο)

⁸ με τη βοήθεια του Αλλάχ

Η Zehir γυρίζει βιαστικά στη θέση της και η Rūya μπαίνει ξανά σπίτι.

Zehir: Έφυγε η Derya; Πως και δεν έμεινε να διαβάσετε μαζί; Έλα εδώ εσύ... σαν ταραγμένη μου φαίνεσαι.

Rūya: όχι.... Μια χαρά είμαι... ναι... έφυγε της έδωσα το βιβλίο της γεωγραφίας, που μου είχε δανείσει.... εεε.. δηλαδή...το τετράδιο των μαθηματικών.... θα στρώσω το τραπέζι, όπου να 'ναι έρχεται ο πατέρας..

Η Rūya ξεκινά να στρώνει τραπέζι και μονολογεί, καθώς η μητέρα της βγαίνει από το σπίτι και πηγαίνει στο κάδο. Η Rūya δεν αντιλαμβάνεται την απουσία της μητέρας της.

Rūya: Σήμερα γράψαμε ένα τεστ στα μαθηματικά. Δε πήγα τόσο καλά. Μετά το φαγητό θα μείνω στο δωμάτιο να διαβάσω. Μόλις τελειώσω θα πάρω την Derya να πάμε μια μικρή βόλτα στο ποτάμι. Θα βγάλουμε τα παπούτσια μας, θα πέσουμε στο νερό. Μα που πήγες; Μ' ακούς;

Εν τω μεταξύ η μητέρα επιστρέφει κρατώντας στα χέρια το μπόγο της Rūya.

Zehir: Τι είναι αυτό;

Rūya: Ένας μπόγος εφημερίδες;

Zehir: Έχεις κάτι να μου πεις;

Rūya: Δεν είναι δικό μου.

Zehir: Μα αφού δε ξέρεις γιατί πράγμα μιλάω...πως λες ότι δεν είναι δικό σου;

Rūya: Που το βρήκες;

Zehir: Εσύ θα μου πεις. *(Ανοίγει και ξετυλίγει το μπόγο, της δείχνεις το εσώρουχο).* Σε είδα πριν που το πέταξες στον κάδο. Και σε ξαναρωτάω. Αυτό δεν είναι δικό σου;

Rūya: Είναι της Derya. Το 'φερε πριν και το πετάξαμε στο κάδο.

Zehir: Ποιον κοροϊδεύεις; Τι δουλειά έχεις εσύ με το βρακί της; Το βλέπεις; Είναι ματωμένο.

Rūya: Ήθελε να το κρύψει.

Zehir: Θα το 'κρυβε; Η Derya; Που τα πουλάς αυτά; Τα ρούχα σου τα γνωρίζω.

Η Rūya χαμηλώνει το κεφάλι αμίλητη.

Zehir: Η θεία ήρθε.

Rūya: Tamam, halam geldi.

Zehir: Πότε ακριβώς είχες σκοπό να μου το πεις;

Rūya: Σε παρακαλώ μητέρα, μη πεις τίποτα στον πατέρα.

Zehir: Αδύνατο.

Ανοίγει η πόρτα. Μπαίνει ο πατέρας της Rūya. Η Rūya τρέχει και τον αγκαλιάζει από το λαιμό.

Rūya: Babacığım, καλώς ήρθες.

Murat: Καλώς σας βρήκα. Το φαγητό είναι έτοιμο;

Zehir: Καλώς τον. Πως πήγε σήμερα;

Murat: Πώς να πάει; Δεν αγοράζει πια κανείς έπιπλα από ψάθα.

Zehir: Κάθισε. Έχουμε ευχάριστα νέα. Η κόρη μας είναι πια έτοιμη να παντρευτεί..İşte⁹, δεξ εδώ... *(Του δείχνει το ματωμένο εσώρουχο)*. Hala geldi. Και η πονηρή σουπιιά προσπάθησε να μας το κρύψει.

Murat: Rūya;

Rūya: Μόλις σήμερα πατέρα, στο σχολείο. Τρόμαξα, δεν ήξερα τι να κάνω.

Zehir: Μας έπεισες.

Murat: Rūya, συνέχισε παιδί μου.

Zehir: Rūya, Rūya ne¹⁰? Όλο γυρνάει στο ποτάμι με τη Derya, κλείνεται στο δωμάτιο με τις ώρες και διαβάζει αυτά τα βιβλία. Αν της είχαμε αγοράσει και κινητό... Θα 'χε ξεμυαλιστεί τελείως. Όλο αντίδραση είναι. Και αφού μας έκρυψε αυτό, ποιος ξέρει τι άλλο, μπορεί να μας κρύψει.

Murat: Είσαι υπερβολική Zehir, ίσως φταίει η ηλικία της. Το κορίτσι μας είναι υπάκουο παιδί και καλή μαθήτριά. Θα μπορούσε να σπουδάσει.

⁹ ορίστε

¹⁰ Τι Ρουγιά;

Zehir: Δεν είναι πια παιδί. Έπειτα ξεχνάς ότι παντού χρωστάμε; Πρέπει γρήγορα να προχωρήσουμε στο γάμο, τώρα που ήρθε η θεία. Εσύ έκανες το χρέος σου.

Murat: Δεν υπάρχει λόγος να βιαστούμε. Πρόκειται για το μέλλον της κόρης μας. Μη σε πιάνει πανικός.

Zehir: Κατάλαβα, πάλι μόνη μου θα τα κανονίσω.

Murat: Γιατί τόση βιασύνη, δε καταλαβαίνω.

Zehir: Μήπως γιατί μας πνίξανε τα χρέη; Από την άλλη όλο ξεπορτίσματα είναι η αγαπημένη σου κορούλα.

Murat: Έχεις βρει ήδη γαμπρό;

Zehir: Ο Fatih, ο γιος του Mehdi, είναι άξιο παλικάρι, δουλευταράς, έχει αρκετά χρήματα. Θα τη φροντίσει. Θυμάσαι τότε που αρρώστησε η Rüya, μας πήγε στο ιατρικό κέντρο στο διπλανό χωριό, πλήρωσε τα φάρμακα της. Και έπειτα έρχονταν κάθε μέρα σπίτι να δει πως είναι το παιδί. Εξάλλου σου είχε κάνει κουβέντα πριν φύγει για ταξίδι, αλλά το κορίτσι μας ήταν ακόμα παιδί.

Murat: Μα δεν είναι αρκετά μεγαλύτερος της;

Zehir: Δεκαπέντε χρόνια δεν είναι μεγάλη διαφορά ηλικίας. Εξάλλου ο άντρας πρέπει να είναι μεγαλύτερος. Εμείς δεν έχουμε μεγαλύτερη διαφορά ηλικίας; Όμως φτιάξαμε μια ευτυχισμένη οικογένεια.

Rüya: Πατέρα μου, σε παρακαλώ, να τελειώσω τη χρονιά. Να τελειώσω το σχολείο. Λίγος χρόνος έμεινε.

Zehir: Δεν σηκώνουμε κουβέντα. Αυτός ο γάμος θα γίνει το συντομότερο.

Murat: Μα αυτός δεν έλειπε πολύ καιρό από το χωριό μας; Που ξέρουμε τι έκανε; Αν έμπλεξε πουθενά; Αν είναι άρρωστος;

Zehir: Ρώτησα και έμαθα, τίποτα από όλα αυτά δεν ισχύει. Και αν δεν βιαστούμε θα στείλει προξενιά σε καμιά άλλη.

Murat: Αφήστε με να το σκεφτώ.

Zehir: Δεν υπάρχει χρόνος.

Murat: Tamam, tamam. Θα μιλήσω στο Fatih και βλέπουμε.

Rüya: Πατέρα, όχι.

Murat: Μπορεί να τον αγαπήσεις κόρη μου.

Zehir: Θα σε κάνει ευτυχισμένη.

Rüya: Γιατί δε μ' ακούτε;

Zehir: Ο καιρός περνάει. Murat, πήγαινε αμέσως να βρεις το Fatih.

Murat: Ας τελειώσει το σχολείο τουλάχιστον.

Zehir: Τι είπαμε;

Murat: Καλά, καλά. Θα ψάξω να τον βρω.

Zehir: İnşallah¹¹. Αρχίζουν οι ετοιμασίες.

Σκηνή 3^η

Εξωτερικός χώρος χωριού, ένα παγκάκι. Η Rüya το σκάει κρυφά από το σπίτι για να συναντήσει το Kerem. Οι δυο έφηβοι αγκαλιάζονται μόλις ανταμώνουν. Έπειτα κάθονται στο παγκάκι. Ο Kerem πλέκει το χέρι του στο χέρι της Rüya και το φιλά. Αυτή χαμηλώνει το κεφάλι ντροπαλά.

Kerem: Καλώς την.

Rüya: Καλώς σε βρήκα.

Kerem: Δε σε είδα στο προαύλιο του σχολείου σήμερα.

Rüya: Έμεινα μέσα στα διαλείμματα.

Kerem: Έγινε κάτι στην τάξη; Σ' ενόχλησε κανείς;

Rüya: Η κοιλιά μου πονούσε.

Kerem: Πως είσαι τώρα;

Rüya: Τώρα που είμαι εδώ μαζί σου, πολύ καλύτερα. Νιώθω ασφαλής όταν σου κρατώ το χέρι.

Kerem: Κανείς και τίποτα δε θα σε πειράξει. Θα είμαι πάντα μαζί σου και θα σου κρατώ το χέρι. *(Της χαιδεύει τα μαλλιά).*

¹¹ Με τη βοήθεια του Αλλάχ

Rüya: Για πάντα;

Kerem: Για πάντα .. έτσι... *(Την αγκαλιάζει και τη φιλά στο μάγουλο)*.

Rüya: Και αν γίνει κάτι κακό; Αν πρέπει να χωρίσουμε;

Kerem: Τίποτα κακό δε θα γίνει, δε θα αφήσω εγώ, δεν είπαμε;.. Έτσι *(Γιλέκει το άλλο χέρι του μέσα στο δικό της, ενώ το άλλο την αγκαλιάζει στον ώμο)*.

Rüya: Kerem, η ζωή δεν είναι μόνο φιλιά και αγκαλιές.

Kerem: Το ξέρω.

Rüya: Αν οι δικοί μου θελήσουν να με παντρεύσουν;

Kerem: Μα πηγαίνουμε σχολείο ακόμα.

Rüya: Και τι σημαίνει αυτό; Δεν τους νοιάζει. Είμαι βάρος γι' αυτούς.

Kerem: Μη το λες αυτό, οι δικοί σου σε αγαπάνε.

Rüya: *(τον κοιτάζει στα μάτια)* Εσύ;

Kerem: Εγώ τι;

Rüya: Μ' αγαπάς;

Kerem: Evim sensin¹²,

Rüya: *(Του δίνει ένα φιλί στο μάγουλο)* Και εσύ είσαι το δικό μου σπίτι.

Η Rüya δείχνει στον Kerem τη μαντήλα της.

Kerem: Είναι αυτό που φαντάζομαι;

Rüya: Θα με βοηθήσεις να τη φορέσω;

Ο Kerem βοηθάει τη Rüya να φορέσει τη μαντήλα της.

Kerem: Είσαι πολύ όμορφη sevgilim¹³. Γίνεσαι γυναίκα.

Rüya: Πάει η ξεγνοιασιά μου, τα βιβλία μου, οι βόλτες. Φοβάμαι.

Kerem: Τι;

Rüya: Μου βρήκαν ήδη γαμπρό, το Fatih.

Kerem: Τιι; Πρέπει με κάποιο τρόπο να τους σταματήσουμε.

¹² Είσαι το σπίτι μου

¹³ αγάπη μου

Rüya: Είναι πολύ αργά. Ήδη πάει να τον συναντήσει ο πατέρας μου για να κανονίσουν τα του γάμου. Πάμε να φύγουμε.

Kerem: *(αγχωμένος)* Εννοείς να κλεφτούμε;

Rüya: Να κλεφτούμε; Δεν το λέμε πια. Να φύγουμε μακριά. Ελεύθεροι.

Kerem: Μα πώς; Οι δικοί σου θα μας ψάξουν. Όλο το χωριό θα στραφεί εναντίον μας. Ύστερα είναι και αυτό το καταραμένο τρέμουλο στο χέρι μου.

Εδώ δουλεύω στον πατέρα μου. Ποιος ξένος θα με πάρει για δουλειά έτσι, πάλι ξεκίνησε. *(Τα χέρια του ξεκινούν να τρέμουν)*

Rüya: *(Του πιάνει και του κρατά τα χέρια μέσα στα δικά της)*. Γίνεται όταν αγχώνεσαι, το 'χω προσέξει. Θα πάμε σε ένα γιατρό, όταν φτάσουμε στην πόλη.

Kerem: Μήπως να προσπαθήσουμε να κερδίσουμε χρόνο; Πως θα φύγουμε; Πόσο μακριά θα πάμε χωρίς χρήματα;

Rüya: Αν είχαμε στο σπίτι μου χρήματα κάπου κρυμμένα..

Kerem: Στο δικό μου επίσης δεν έχουμε φυλαγμένα χρήματα. Πάω στο καφενείο του πατέρα. Δεν υπάρχει άλλη λύση, πρέπει να πάρω χρήματα από το ταμείο. Άσε με λίγο να σκεφτώ τι θα κάνουμε. Πάντως ότι και αν γίνει, δε θα σε αφήσω ποτέ μόνη.

Rüya: Μου το υπόσχεσαι;

Kerem: Στο υπόσχομαι.

(Αγκαλιάζονται και φιλιούνται)

Σκηνή 4^η

Στο δωμάτιο της Rüya η ίδια συζητά με τη Derya.

Derya: Πως είσαι; Πονάς ακόμα;

Rüya: Λιγότερο, ήπια ένα ζεστό. Άλλο με απασχολεί. Ο πατέρας μου έφυγε για να βρει το Fatih.

Derya: Εννοείς ότι... θέλουν να σε παντρέψουν με το Fatih;

Rüya: Ναι, τους έχει μιλήσει για μένα στο παρελθόν. Αλλά τότε δεν είχα ακόμα περίοδο.

Derya: Η αλήθεια είναι, ότι είναι πλούσιος. Όποια τον παντρευτεί θα περάσει μια άνετη ζωή.

Rüya: Όποια παντρευτεί ή όποια πουληθεί;

Derya: Είσαι υπερβολική. Μήπως το θέμα είναι ο Kerem; Μωρέ ας μου είχε έρθει εμένα η θεία και θα έπαιρνα το Fatih πριν με ρωτήσουν.

Rüya: Η αγάπη δεν είναι ποτέ πρόβλημα. Θυμάμαι πάντα τη γιαγιά μου να μου λέει ιστορίες αγάπης που άλλοτε είχαν καλή και άλλοτε κακή κατάληξη. Όπως η ιστορία του βράχου της νύφης στην παραλία του Αβά. Το κορίτσι περίμενε μερόνυχτα τον αρραβωνιαστικό της που ήταν ψαράς να γυρίσει από το ψάρεμα. Ξέσπασε καταιγίδα.

Derya: Και μετά;

Rüya: Αυτός χάθηκε. Οι μέρες περνούσαν, αυτός δεν γύρισε, μα αυτή πάντα τον περίμενε. Όσπου μια μέρα προσευχήθηκε στον Αλλάχ, ζητώντας του ως αντάλλαγμα για να γυρίσει ο ψαράς, να τη μεταμορφώσει σε βράχο. Ο Αλλάχ άκουσε την προσευχή της. Ο ψαράς γύρισε και το κορίτσι μεταμορφώθηκε σε βράχο.

Derya: Τι συγκινητική ιστορία. Άραγε εμάς τι μας περιμένει;

Rüya: Δε θέλω ούτε να το σκέφτομαι.

Derya: Τι μπορείς να κάνεις;

Rüya: Θα φύγουμε... με τον Kerem. Δεν υπάρχει άλλη λύση. Μου το υποσχέθηκε. Για πάντα, μαζί, να έτσι. *(Πλέκει το χέρι της στο χέρι της Derya και το σηκώνει ψηλά δείχνοντας το).*

Derya: Είναι όμορφη η αγάπη, αλλά στο είπα και νωρίτερα. Φοβάμαι. Και για τους δυο σας. Αν σας πιάσουν; Ύστερα, είναι και το πρόβλημα στα χέρια του.

Rüya: Το 'χεις προσέξει και συ;

Derya: Όλο το σχολείο το 'χει προσέξει. Σακάτης θα 'ναι, μια ζωή.

Rüya: Σταμάτα, σαν να ακούω τη μάνα μου.

Derya: Για καλό στα λέω. Άσε που αν φύγεις, τι θα κάνω χωρίς εσένα;

Rüya: Θα παντρευτείς και θα κάνεις παιδιά.

Derya: Καταλαβαίνεις πως το εννοώ. Θα μου λείψεις.

Rüya: *(αγκαλιάζει τη Derya)* Και μένα θα μου λείψεις bir tanem¹⁴. Μαζί μεγαλώσαμε. Θεσ να 'ρθεις μαζί μας;

Derya: *(αγχωμένη μιλά χαμηλόφωνα)* Τρελάθηκες; Μίλα πιο σιγά! Μην σ' ακούσει η μάνα σου.

Μπαίνει στο δωμάτιο της Rüya η μητέρα της.

Zehir: Καλά που είσαι εδώ Derya. Προσπάθησε να βάλεις μυαλό στη φίλη σου. Δε θέλει να ακούσει το συμφέρον της.

Derya: Είμαι σίγουρη ότι θα το ξανασκεφτεί και θα αποφασίσει σωστά. Είναι ο καλύτερος γαμπρός του χωριού. Δώστε της λίγο χρόνο. Είναι συνετό κορίτσι η φίλη μου. Δε θα χαλάσει το χατίρι των γονιών της...που τους σέβεται και τους υπεραγαπά..

Zehir: Μα, να μην έχει το μυαλό σου η κόρη μου...

Derya: Δώστε της λίγο χρόνο, να συνηθίσει την ιδέα. Να έρθει ο Fatih να μιλήσουν. Ας τελειώσει η σχολική χρονιά. Λίγες βδομάδες έμειναν και έπειτα έρχεται ο Fatih να την ζητήσει. İnşallah¹⁵, όλα θα πάνε όπως έχει ορίσει ο Αλλάχ. Θα παντρευτούν και σύντομα θα δείτε εγγόνια.

Rüya: *(ψιθυρίζει αργά και βαριεστημένα)* Κάλλιο να γίνω ο επόμενος βράχος του Αβά.

Zehir: Δε χρειάζεται χρόνο. Και εγώ έτσι παντρεύτηκα. Έκανα δυο κόρες και τώρα ζω δίπλα στο πατέρα της.

Rüya: Ωραία ζωή... τρέχει όλη μέρα και μεροκάματο δε βγαίνει.

Zehir: Για το καλό σου γίνονται όλα. Εσύ θα παντρευτείς έναν πλούσιο για να περάσεις καλύτερα.

Rüya: Μα δε θέλω. Εσύ δεν ερωτεύτηκες ποτέ σου;

¹⁴ μονάκριβη μου

¹⁵ Με την εύνοια του Αλλάχ

Zehir: Σεβντάς... Δεν συμβαίνουν οι ιστορίες που διαβάζεις στα βιβλία. Θα σου πω μια αληθινή ιστορία. Κάποτε μια κοπέλα αγάπησε ένα νέο. Ήταν όμορφος πολύ και την αγαπούσε. Η αγάπη δεν οδηγεί πάντα στην ευτυχία. Ο πατέρας της δεν τον ήθελε. Δε μάθαμε ποτέ γιατί. Ένα βράδυ ο αδερφός της τον μαχαίρωσε στο σοκάκι έξω από το σπίτι του. Ο νέος γλίτωσε, αλλά δεν ξαναπλησίασε το κορίτσι. Αυτό βυθίστηκε στη θλίψη. Δεν αγάπησε άλλον. Ο πατέρας της την πάντρεψε λίγο καιρό αργότερα με κάποιον που επέλεξε ο ίδιος. Το κορίτσι απέκτησε δυο κόρες.

Rüya: Μητέρα, ποιο ήταν αυτό το κορίτσι;

Zehir: Τελείωσε η κουβέντα. Πήρα ήδη το διευθυντή του σχολείου και τον ενημέρωσα ότι δε θα ξαναπάς σχολείο.

Rüya: Τι έκανε λέει;

Zehir: Αύριο πρωί θα φτιάξουμε το μπαούλο με τη προίκα σου. Ακολουθεί η βραδιά της χέννας. Όλα θα πάρουν το δρόμο τους.

Rüya: *(προς την Zehir)* Μητέρα εμένα θες να ξεφορτωθείς ή εκείνο το κορίτσι;

Zehir: Τι λόγια είναι αυτά; Πηγαίνω στη Feyza να κανονίσουμε τα ψώνια για τη βραδιά της χέννας. Εσύ άνοιξε το μπαούλο και ξείνα να βάζεις τα σεντόνια και τις πετσέτες σου. *(Η Zehir αποχωρεί, μένουν τα κορίτσια να κοιτάζουν το ένα το άλλο.)*

Σκηνή 5^η

Χώρος καφενείου. Κάθεται σε ένα τραπέζι ο Fatih και τον πλησιάζει ο Murat. Σε λίγο μπαίνει και ο Kerem, πηγαίνει πίσω από το πάγκο του καφενείου, βάζει μια ποδιά και τακτοποιεί ποτήρια, τους παρακολουθεί.

Fatih: Salaam alaikum

Murat: Alaikum salaam.

Fatih: Πως είσαι Murat amca?

Murat: Καλά, καλά. Θέλω να μιλήσουμε για κάτι σοβαρό.

Fatih: Σε ακούω. Για δουλειά;

Murat: Ο πατέρας δεν έχει άλλο σκοπό στη ζωή του, από το να δει τα παιδιά του ευτυχισμένα.

Fatih: Έχεις δίκιο, μα για την ευτυχία χρειάζονται και τα προς το ζην.

Murat: Είχαμε κάνει μια κουβέντα πριν καιρό. Πριν να ξεκινήσεις τα ταξίδια σου, για τη μεγάλη κόρη μου, Rüyam, θυμάσαι;

Fatih: Αμυδρά.

Murat: Την ξέρεις από μικρό κοριτσάκι.

Fatih: Από μωρό, πολύ όμορφο κορίτσι.

Murat: Μου είχες πει πριν φύγεις, πως την ήθελες για γυναίκα σου. Δεν υπάρχει πια κανένα εμπόδιο. Είναι έτοιμη για γάμο. Hala geldi. Εκτός αν άλλαξες γνώμη.

Ο Kerem τους διακόπτει, η προσοχή του είναι στραμμένη πάνω τους. Κρατά ένα δίσκο για να πάρει παραγγελία.

Kerem: Καλώς ήρθατε.

Murat: Καλώς σε βρήκαμε μικρέ.

Kerem: Τι να σας φέρω; Τσάι;

Murat: Ρακί θα πιούμε. Να γιορτάσουμε.

Fatih: Ρακί, hemen¹⁶, πάρε τα πόδια σου μικρέ..

Kerem: Μισό να καθαρίσω. (Βγάζει μια πετσέτα και καθαρίζει το τραπέζι, κοντοστέκεται, προσπαθεί να κρυφακούσει)

Fatih: Μπορείς να μας αφήσεις μόνους; Έχουμε αφήσει μια συζήτηση στη μέση.

Ο Kerem γυρίζει στο πάγκο του για να φέρει την παραγγελία.

Murat: Λοιπόν τι λες για την κόρη μου;

Fatih: Μάλιστα.

Murat: Είναι κορίτσι αγνό και νοικοκυρεμένο.

¹⁶ αμέσως

Fatih: Θυμάμαι που ερχόμουν με τη μητέρα μου σπίτι σας. Τι τρομάρα είχαμε πάρει, τότε που αρρώστησε. Αλλά απ' όταν πέθανε η μάνα μου σταματήσαμε τις επισκέψεις. *(με πονηρό ύφος)* Ναι, είναι όμορφο κορίτσι. Την έχω συναντήσει μια-δυο φορές τελευταία έξω στην αγορά. Φορά ένα πολύχρωμο μαντήλι στο λαιμό. Ξεχωρίζει από τα άλλα κορίτσια.

Murat: Στην ομορφιά μοιάζει στη μάνα της. Το μαντήλι με το αρχικό της το κέντησε η ίδια.

Ο Kerem επιστρέφει με τη ρακί.

Kerem: Ορίστε. Μεζέ, να σας φέρω;

Murat: Άσε τη ρακί και πήγαινε παιδί μου, θα σε φωνάξουμε αν σε χρειαστούμε.

Kerem: *(έντονα και εκνευρισμένα)* Εδώ είμαι εγώ.

Ο Kerem επιστρέφει στο πάγκο του, είναι νευρικός.

Murat: Τι λέγαμε;

Fatih: Αλήθεια amcam¹⁷ ο πατέρας μου δε πέρασε ποτέ από το κατώφλι του σπιτιού σου;

Murat: Δες εδώ, να.. *(βγάζει από το πορτοφόλι του και του δείχνει μια φωτογραφία της Rüyâ)*. Το στολίδι του σπιτιού μου. Rüyam, έκλεισε τα 14.

Fatih: Ο πατέρας μου δε μιλούσε για σένα και ήσασταν ξαδέρφια. Είχε συμβεί τίποτα μεταξύ σας;

Murat: Το παρελθόν πέρασε πια. Ας το ξεχάσουμε. Το κορίτσι μου θέλει να τελειώσει το σχολείο. Θα γίνει καλή σύζυγος και μητέρα. Παντρέψου τη και χαρείτε τη ζωή, όσο είστε ακόμα νέοι. Ξέρω ότι θα την κάνεις ευτυχισμένη.

Fatih: Δεν έχω αντίρρηση μα πες μου, ξέρεις γι' αυτόν που τον μαχαίρωσε;

Murat: Δεν ξέρω τίποτα παιδί μου. Ο καθένας κοιτούσε το σπίτι και την οικογένεια του. Δουλεύαμε ώρες πολλές, που κουράγιο για επισκέψεις. Μήπως ο

¹⁷ Θείε μου

πατέρας σου είχε με κάποιον διαφορές; Στο θέμα μας τώρα. Θα συμφωνήσουμε για το γάμο;

Fatih: Προίκα;

Murat: Έχει την ομορφιά και την τιμή της, το μπαούλο με τα προικιά της, έπειτα θα σε βοηθήσει στη δουλειά. Είναι πολύ έξυπνη και εργατική.

Fatih: Αν υπήρχαν μετρητά, ή έστω ένα- δυο χωράφια... Δε λέω, ξεχωρίζει στο χωριό, μα υπάρχουν και άλλα όμορφα κορίτσια.

Murat: Έχω τέσσερις χρυσές λίρες, μου τις άφησε ο πατέρας μου, πριν πεθάνει. Θα στις δώσω.

Fatih: Θα μου πεις τι ξέρεις γι' αυτόν που επιτέθηκε στον πατέρα μου;

Murat: *(έντονα)* Δε ξέρω, σου είπα... *(μαλακώνει η φωνή του)* Θα σου δίνω και το σπίτι, μα είναι υποθηκευμένο.

Fatih: Όλο το χωριό μιλά για την ομορφιά και την εξυπνάδα της Rüyâ. Βέβαια λένε κι άλλα, ότι γυρνά μόνη στο ποτάμι και στις ερημιές.

Murat: Όταν παντρευτεί, θα αφοσιωθεί στο σπίτι και στον άντρα της.

Fatih: Αυτό θα το δούμε. Αν δε με ακούει, θα γυρίσει πίσω σπίτι σας.

Murat: Όχι, όχι μην ανησυχείς.

Fatih: Ας είναι. Θα πάω νωρίς το πρωί για τα χαρτιά και την ίδια μέρα θα γίνει ο γάμος.

Murat: Πάμε σπίτι να ανακοινώσουμε τα ευχάριστα, θα χαρεί να σε δει το κορίτσι μου. Σύμφωνοι;

Fatih: Anlaştık.

Δίνουν τα χέρια.

Σκηνή 6^η

Ο Kerem βρίσκεται έξω από το παράθυρο της Rüyâ αναστατωμένος, της χτυπά το παράθυρο.

Kerem: *(χαμηλόφωνα)* Rüyâ, Rüyâ, που είσαι;

Rüya: (αναστατωμένη) Sevgilim, τι συμβαίνει; φύγε σε παρακαλώ. Ο πατέρας μου είναι μέσα, με το Fatih.

Kerem: Τους είδα πριν στο καφενείο μας. Δε μπόρεσα να ακούσω πολλά, μια δυο κουβέντες μονάχα όταν έπαιρνα παραγγελία, αλλά με έδιωξαν από το τραπέζι. Στο τέλος έδωσαν τα χέρια.

Rüya: Μου το ανακοίνωσαν πριν λίγο. Η μάνα μου πετάει από τη χαρά της. Δε γίνεται να παντρευτώ το Fatih.

Kerem: Θα φύγουμε. Πήρα λεφτά από το ταμείο του πατέρα.

Rüya: Δε σου είπα να μη κλέψεις το ταμείο του πατέρα σου;

Kerem: Πήρα λίγα χρήματα, ίσα-ίσα για τα εισιτήρια και για φαγητό λίγων ημερών. Το τελευταίο λεωφορείο φεύγει στις 8, μόλις σκοτεινιάσει. Πάρε ένα σακίδιο και έλα να με βρεις στην έξοδο του χωριού, στη στάση του λεωφορείου.

Rüya: Το βράδυ που θα μείνουμε;

Kerem: Το πρώτο βράδυ θα ταξιδεύουμε, οπότε θα κοιμηθούμε μέσα στο λεωφορείο. Το επόμενο σε κάποιο σταθμό και ύστερα βλέπουμε.

Rüya: Και το τρέμουλο στα χέρια σου;

Kerem: Θα το παλέψω. Δεν έχουμε πολύ χρόνο, πρέπει να βιαστούμε.

Rüya: Έχεις σκεφτεί που θα πάμε;

Kerem: Το όνειρο σου δεν είναι να ταξιδέψεις με ένα σακίδιο στο ώμο και να γυρίσεις τον κόσμο; Δε με νοιάζει που θα πάμε, αρκεί να είμαι μαζί σου. Αυτό ήθελα από την πρώτη μέρα που σε γνώρισα στο σχολείο. Φορούσες εκείνο το ροζ φόρεμα. Τα μαλλιά σου ήταν πλεγμένα κοτσιδάκια, πόσο όμορφη ήσουν. Υπάρχει κάτι που δε σου έχω πει.

Rüya: Τι;

Kerem: Τον τελευταίο καιρό βλέπω στον ύπνο μου συχνά τον ίδιο εφιάλτη. Είμαστε μαζί στο ποτάμι. Βουτάς, σε βλέπω να βουλιάζεις. Δε βγαίνεις στην επιφάνεια. Βουτώ να φτάσω κοντά σου, μα δε σε βλέπω. Προσπαθώ να φωνάξω το όνομα σου, μα δε μπορώ, δεν έχω φωνή.

Rüya: Είναι μόνο ένα κακό όνειρο.

Kerem: Πρέπει να φύγουμε.

Η Rūya τον φιλά γλυκά στο μάγουλο.

Kerem: iyi ki varsın canım¹⁸. *(Της χαϊδεύει μια τούφα από τα μαλλιά της και τη φιλά στο μέτωπο)*

Rūya: Και συ ψυχή μου, σ' αγαπώ.

Kerem: Δε πιστεύω να 'πες τίποτα στη Derya;

Rūya: Της είπα ότι θα φύγουμε.

Kerem: Τρελάθηκες;

Rūya: Δε θα μας προδώσει. Της πρότεινα κιόλας να τη πάρουμε μαζί.

Kerem: Ne? Δε έχουμε καλά- καλά τα χρήματα για τα εισιτήρια. Δε μας φτάνουν οι δικές μας έγνοιες, θα μας κυνηγάνε και οι γονείς της Derya;

Rūya: Άδικα ανησυχείς. Δε θα έρθει.

Kerem: Ας μην καθυστερούμε. Μπες μέσα, προσποιήσου ότι όλα είναι καλά. Ήδη λείπεις αρκετή ώρα.

Rūya: Εντάξει.

Kerem: Θα τα πούμε στις 8, όπως είπαμε. Φεύγω τώρα.

Rūya: Kerem, περίμενε. Κράτησε αυτό. *(Βγάζει το μαντήλι που φορά στο λαιμό της και του το δίνει, αυτός το δένει στον δεξί καρπό του και το φιλά).*

K: Στις 8. *(Της φιλά τα χέρια).*

Rūya: Στη στάση.

Ακούγεται η φωνή του αφηγητή. Η Rūya κοιτάζει το Kerem που απομακρύνεται.

Αφηγητής: Biliyorum, sana giden yollar kapalı¹⁹

Ama sen de bir zaman sevdiğin beni

Το ξέρω ότι οι δρόμοι προς εσένα είναι κλειστοί

Μα κάποτε και συ με αγάπησες

¹⁸ Τι καλά που υπάρχουν

¹⁹ Πόσες φορές σε κοίταξα από μακριά στο πλοίο των 5:45, Cemal Süreya

Kaç kez sana uzaktan baktım 5.45 vapurunda;
Hangi şarkıyı duysam, bizim için söylenmiş sanki²⁰

Πόσες φορές σε κοίταξα από μακριά στο πλοίο των 5:45,
Όποιο τραγούδι και αν ακούω, είναι σαν να τραγουδήθηκε για μας.

Rüya: *(σαν χαμένη, λες και δεν επικοινωνεί με το περιβάλλον)* Αν ότι νιώθω είναι αγάπη, τότε γιατί φοβάμαι; Φτάνει η ώρα να γίνω δική σου. Απλώνω τα χέρια να σε αγγίζω, μα βλέπω τη μορφή σου να σβήνει. Κλείνω τα μάτια να την κρατήσω ζωντανή. Μα ξαφνικά δεν έχεις πόδια. Πως να 'ρθεις άραγε σε μένα; Προσπαθώ να ανοίξω τα μάτια μου, μα δεν τα καταφέρνω. Τώρα η μορφή σου δεν έχει χέρια. Μα το χειρότερο από όλα, είναι πως στο μυαλό μου, είναι θολή πλέον η εικόνα του προσώπου σου. Τα μάτια σου δεν τα θυμάμαι. Τι μου συμβαίνει;

Η Zehir μπαίνει στο δωμάτιο.

Zehir: Rüya, τι κάνεις στο παράθυρο;

Rüya: Ήθελα λίγο αέρα.

Zehir: Μα εσύ δεν είσαι καλά. Είσαι κατακόκκινη.

Rüya: Δεν έχω τίποτα.

Zehir: Ο Fatih είναι κάτω και σε περιμένει και εσύ είσαι εδώ κλεισμένη και ρεμβάζεις έξω από το παράθυρο. Προσγειώσου παιδί μου. Τώρα πια θα έχεις ευθύνες.

Rüya: Ήθελα λίγο αέρα. Θα μου πεις για εκείνο το κορίτσι που έχασε εκείνον που αγαπούσε;

Zehir: Μια ιστορία ήταν.

Rüya: Η καρδιά σου έγινε πέτρα.

²⁰ Όποιο τραγούδι ακούω είναι σαν να τραγουδήθηκε για μας, Cemal Süreya

Zehir: Το μόνο που θέλω είναι η ευτυχία σου. Η φτώχεια δε φέρνει ευτυχία.

Rüya: Ούτε τα λεφτά.

Zehir: Τα λεφτά βοηθούν να ξεχνάς τη δυστυχία. Κακώς κάνω αυτή τη κουβέντα μαζί σου. Το βράδυ θα μαζευτούν τα κορίτσια για τη βραδιά της χέννας. Το μπαούλο σου είναι έτοιμο. Θα το στείλουμε νωρίς το πρωί στο σπίτι του γαμπρού. Αύριο θα γίνει ο γάμος. Τα κανόνισε ο Fatih. Πάμε τώρα κάτω να τον δεις. Να μιλήσετε.

Rüya: Βρες μια δικαιολογία και διώξ' τον. Πες του πως με πήρε ο ύπνος και δε θες να με ξυπνήσεις.

Zehir: Δε μ' αρέσει καθόλου αυτό που κάνω, αλλά τέλος πάντων. Είναι η τελευταία φορά που σου κάνω το χατίρι. *(Η Zehir φεύγει από το δωμάτιο).*

Rüya: *(Διαγράφοντας το πρόσωπο με τα χέρια της)* Μα το χειρότερο από όλα είναι πως στο μυαλό μου..... είναι θολή πλέον η εικόνα του προσώπου σου.

Σκηνή 7^η

Ο Kerem περιμένει τη Rüya στην έξοδο του χωριού.

Kerem: *(περπατά πάνω-κάτω νευρικά)* Rüyam, που είσαι; Άργησε. Σε λίγο θα περάσει το λεωφορείο. Άρχισε πάλι το τρέμουλο στα χέρια. Λες να μη μπόρεσε να φύγει από το σπίτι της; Όχιι...πάει πέρασε το λεωφορείο. Θα φύγουμε με ωτοστόπ, ναι, με τα πόδια, ας έρθει μόνο. Πρέπει οπωσδήποτε να τη βρω. Να δεις την πήρε σπίτι του αυτός. Πρέπει να προλάβω. *(Αρχίζει να τρέχει, όταν βλέπει ξαφνικά μπροστά του το Fatih).*

Fatih: Εεε, που πας έτσι αλαφιασμένος μικρέ; Θα πέσεις πάνω μου. Δε βλέπεις μπροστά σου;

Kerem: Συγνώμη. Στο σπίτι σας ερχόμουν.

Fatih: Εσύ δεν είσαι το παιδί του καφενείου;

Kerem: Ναι.

Fatih: Τι σε φέρνει εδώ;

Kerem: Ο πατέρας μου με στέλνει. Έμαθε για το γάμο σας και στέλνει ένα καλάθι με πράγματα από το μαγαζί.

Fatih: Ναι. Θα γίνει κι αυτό. Μα που 'ναι το καλάθι αλαφροϊσκιωτε;

Kerem: Που να πάρει. Τ' άφησα στο καφενείο. Ποιος ακούει τώρα το πατέρα μου.

Fatih: Δε πειράζει, φέρ' το αύριο το πρωί στο δημαρχείο, στις 11.

Kerem: Tamam efendim. (Ο Kerem σκουπίζει το μέτωπο του με το χέρι του, η ματιά του Fatih πέφτει πάνω στο χέρι του Kerem. Ξαφνιάζεται. Διακρίνει στο μαντήλι το όνομα της Rîya) Καλό βράδυ.

Fatih: Μισό λεπτό. (νευρικά, ακουμπά το μαντήλι) Αυτό το μαντήλι κάπου το έχω ξαναδεί πρόσφατα. Του κοριτσιού σου; Είναι τόσο όμορφη, όσο το μαντήλι; Μπαγασάκο...

Kerem: (τα χέρια του Kerem αρχίζουν πάλι να τρέμουν, προσπαθεί να τα κρύψει). Εε.. Της αδερφής μου, την έχασα μικρός, το φοράω να τη θυμάμαι.

Fatih: Και πως τη λέγανε την αδερφή σου;

Kerem:.. Ashi. Την χάσαμε. Πριν 2 χρόνια. Από παλιοαρρώστια.

Fatih: Έτσι είναι η ζωή μικρέ.

Kerem: Δε σας καταλαβαίνω. Τη ζωή μας την ορίζει ο Αλλάχ, Fatih bey. Κισμέτ. Αύριο στις 11 θα φέρω το καλάθι. İyi akşamlar²¹.

Ο Fatih απομακρύνεται.

Ο Kerem πλησιάζει το σπίτι της Rîya. Κοντοστέκεται, πριν μπει στο κήπο του σπιτιού της βγαίνουν στο κήπο οι φίλες της με τελευταία τη Rîya, η οποία φορά ένα κόκκινο πέπλο και το πρόσωπο της είναι καλυμμένο με το πέπλο αυτό. Παρακολουθεί ταραγμένος την βραδιά της χέννας. Τα κορίτσια κάνουν κύκλο γύρω από τη Rîya τραγουδώντας χαρούμενα τραγούδια στην αρχή και στη συνέχεια θλιμμένα, προσπαθώντας να

²¹ Καλό βράδυ

συγκινήσουν τη νύφη. Έπειτα βάζουν χέννα σε ένα πιάτο και την ανακατεύουν με νερό. Γύρω από το πιάτο υπάρχουν κεριά αναμμένα. Μια από τις κοπέλες βάζει τη χέννα στο εσωτερικό της παλάμης της *Rüya*, μαζί με ένα νόμισμα για καλή τύχη και στέριωμα στο γάμο.

Σκηνή 8^η

Στο σπίτι του *Fatih*. Ο *Mehdi*, ο πατέρας του *Fatih* κάθεται στο δωμάτιο και μπαίνει ο *Fatih*.

Mehdi: Καλώς το παλικάρι μου.

Fatih: Καλησπέρα πατέρα.

Mehdi: Έχεις μέρες να φανείς από 'δω.

Fatih: Έπεσε πολλή δουλειά.

Mehdi: Πολλή δουλειά. Να διασκεδάζεις και λίγο, η ζωή δεν είναι μόνο δουλειά..

Fatih: (πονηρά) Ε.. όλο και κάτι κάνουμε....

Mehdi: Έτσι σε θέλω γιε μου.

Fatih: Πήγα πριν στο τάφο της μητέρας. Της πήγα λουλούδια. Είχα μέρες να πάω. Κάποτε πήγαινα κάθε μέρα.

Mehdi: Καλά έκανες. Δεν υπάρχει μέρα που να μη θυμάμαι τη *Yildirim*. Ήταν καλή σύζυγος και μητέρα. Σε μεγάλωσε με αγάπη.

Fatih: Πέθανε από μεγάλη στενοχώρια. Το ' βλεπα και ας ήμουν μικρός.

Mehdi: Έχουν πολλές έγνοιες οι manáδες.

Fatih: Την αγαπούσες τη μάνα μου πατέρα;

Mehdi: Φυσικά και την αγαπούσα. Τι λόγια είναι αυτά; Μου πρόσφερε θαλπωρή, τη φροντίδα της. Ύστερα ήρθες εσύ στη ζωή μας.

Fatih: Και αυτός που σε μαχαίρωσε; Θα μου διηγηθείς την ιστορία;

Mehdi: Χίλιες φορές στην έχω πει. Τι θες και τα σκαλίζεις; Δε ξέρω ποιος ήταν. Ήταν βράδυ, είχαμε βγει με το θείο σου, ήμουν πιωμένος. Δε πρόλαβα να δω καλά- καλά.

Fatih: Στην αστυνομία γιατί δε πήγες; Γιατί δε φώναξες να μαζευτούν οι γείτονες; Ο παππούς δεν ήταν μέσα στο σπίτι; Δε κατάλαβε τι έγινε; Πως σε βρήκανε;

Mehdi: Τι εμμονή σου έχει γίνει αυτή η ιστορία;

Fatih: Θέλω να ξέρω αν έχουμε εχθρούς.

Mehdi: Οι δουλειές πήγαιναν πολύ καλά. Αυτός που μου επιτέθηκε θα νόμιζε μάλλον ότι είχα μαζί μου την εισπραξη. Μα δεν είχα λεφτά πάνω μου. Ούτε θυμάμαι πια τι έγινε.

Fatih: Δεν είχες γνωρίσει τη μάνα μου τότε;

Mehdi: Όχι, ο παππούς σου λίγο καιρό μετά μου έκανε προξενιό τη μάνα σου.

Fatih: Δεν αγάπησες άλλο κορίτσι;

Mehdi: Δεν είχαμε καιρό για έρωτες με τη δουλειά. Τη μάνα σου την αγάπησα.

Fatih: Με το Murat amca γιατί δε μιλάτε;

Mehdi: Πως δε μιλάμε; Φυσικά και μιλάμε. Ο καθένας πια έχει την οικογένεια του, πιαστήκαμε με τις δουλειές, χαθήκαμε.

Fatih: Δεν έχει σχέση με αυτόν που σε μαχαίρωσε;

Mehdi: Τρελάθηκες; Φυσικά όχι. Λες να ξερα ποιος το 'κανε και να τον αφήνα ατιμώρητο; Υπάρχουν τα δικαστήρια.

Fatih: Δε ξέρω, τι να σκεφτώ. Στη γειτονιά ακόμα λένε διάφορα.

Mehdi: Και τι σε νοιάζει τι λένε στη γειτονιά; Σου έχω πει θα κοιτάς το σπίτι σου μονάχα.

Fatih: Η ζωή κάνει τον άνθρωπο καιό.

Mehdi: Ναι, σκληραίνει τον άνθρωπο. Μα εσύ δεν είσαι καιός. Έτσι σε μεγάλωσα εγώ; Δεν είπαμε, θα φροντίζεις τους ανθρώπους.

Fatih: Τον μαλακό τον εξαπατούν. Όταν έχεις λεφτά, έχεις δύναμη. Και 'γω θέλω να είμαι δυνατός. Αν πρέπει να πάρω την κατάσταση στα χέρια μου;

Mehdi: Παλικάρι μου ο Αλλάχ αποδίδει δικαιοσύνη.

Fatih: Αυτά τα λένε οι αδύναμοι. Εγώ θέλω, όλοι να με σέβονται.

Mehdi: Να σε σέβονται, όχι να σε φοβούνται.

Fatih: Καλά, καλά. Ας πούμε κάτι ευχάριστο.

Mehdi: Τι ναι παιδί μου;

Fatih: Παντρεύομαι.

Mehdi: Ne²²?

Fatih: Παντρεύομαι.

Mehdi: Αγαπούσες κάποια; Δεν είχα καταλάβει κάτι.

Fatih: Τα κανονίσαμε όλα γρήγορα. Είναι πολύ όμορφο κορίτσι. Ίδια η μάνα της, λένε.

Mehdi: Για ποια λες;

Fatih: Η Rüya, η κόρη του Murat amca, του φαθά.

Mehdi: Τι λες παιδί μου;

Fatih: Ναι, ήρθε και με βρήκε ο πατέρας της. Δε ξέρω γιατί δεν ήρθε σε σένα.

Εντύπωση μου 'κανε. Γι' αυτό και τον ρώτησα αν έχει γίνει κάτι μεταξύ σας.

Mehdi: Και τι σου 'πε;

Fatih: Ότι και συ, ότι φαντάζομαι πράγματα. Μα εγώ θα μάθω.

Mehdi: Μην αρχίζεις. Και δέχτηκες δηλαδή;

Fatih: Μάλιστα ζήτησα προίκα.

Mehdi: Ορίστε; Είναι δυνατόν; Μα έχουμε λεφτά.

Fatih: Το έθιμο.

Mehdi: Ποιο έθιμο, πάνε πια αυτά.

Fatih: Ήθελα να δω, τι θα μου πει. Θα πάρω 4 χρυσές λίρες.

Mehdi: Τίποτα δε θα πάρεις. Να αφήσεις το κορίτσι και την προίκα του ήσυχο.

Δε χαθήκαν τα κορίτσια. Όχι τη Rüya. Τόσα ταξίδια έκανες. Γνώρισες κορίτσια, θα γνωρίσεις και άλλα.

Fatih: Τι μου κρύβεις;

Mehdi: Τίποτα. Οι δικοί της δηλαδή συμφωνούν; Το κορίτσι;

²² τι

Fatih: Το κορίτσι θα κάνει ότι θέλουν οι δικοί της. Η Zehir hala είναι ενθουσιασμένη.

Mehdi: Αλήθεια;

Fatih: Πιστεύω ότι αυτή έπεισε τον Murat amca να 'ρθει να μου μιλήσει.

Mehdi: Αααχ, Zehir, αααχ.

Fatih: Τι λες πατέρα;

Mehdi: Τίποτα. Θα πας να τους βρεις και θα τους πεις, πως άλλαξες γνώμη. Το κορίτσι είναι μικρό ακόμα. Και συ θα βρεις μια άλλη να αγαπήσεις και να κάνεις οικογένεια.

Fatih: Δε γίνεται, δώσαμε τα χέρια. Αύριο πρωί είναι ο γάμος.

Mehdi: Δε θα σε σταματήσω, ακόμα και αν σου πω ότι εγώ δεν δέχομαι αυτό το γάμο;

Fatih: Ίσως αν μου 'λεγες γιατί πραγματικά δε θες την Rüyga για νύφη. Δε μπορώ να πάρω το λόγο μου πίσω.

Σκηνή 9^η

Εξωτερικός χώρος- Η Zehir και ο Mehdi συναντιούνται κρυφά.

Zehir: Θα μας δει κανένα μάτι. Γιατί δεν ήρθες στο σπίτι, μαζί με το γιο σου να ζητήσετε τη κόρη μου; Αυτό που κάνω είναι ανήθικο.

Mehdi: Δε κάνουμε κάτι κακό, μιλάμε.

Zehir: *(κοιτάζει γύρω-γύρω ανήσυχα)* Λέγε τι θες;

Mehdi: Θέλεις την ευτυχία της κόρης σου. Και 'γω του γιου μου. Για το λόγο αυτό πρέπει να σταματήσεις το γάμο.

Zehir: Τι λες;

Mehri: Ο γάμος αυτός δε πρέπει να γίνει.

Zehir: Με παράτησες και τώρα θες να κάνει το ίδιο και ο γιος σου στη κόρη μου;

Mehdi: Δεν είναι το ίδιο. Εγώ σ' αγάπησα. Τα παιδιά μας δε γνωρίζονται καν.

Zehir: Τα παιδιά μας γνωρίζονται. Ο γιος σου ερχόταν τακτικά σπίτι με τη μάνα του. Και εγώ έπρεπε να προσποιούμαι την ευτυχισμένη οικοδέσποινα. Να μη καταλάβει τίποτα κανείς. Και συ ήσουν άφαντος.

Mehdi: Μα πως θα ερχόμουν;

Zehir: Ένας δειλός ήσουν.

Mehdi: Ήθελα να σε κάνω γυναίκα μου, σε αγαπούσα. Οι δικοί σου δε με ήθελαν.

Zehir: Στο χωριό τον πατέρα σου τον φώναζαν τρελό Meshur, το ξέχασες; Ο δικός μου προτιμούσε να με σκοτώσει παρά να με δώσει στο γιο του τρελού. Δε θα σου έκανε όμως κακό η οικογένεια μου.

Mehdi: Τέσσερις μαχαιριές στα πλευρά, δεν τις λες και καλό.

Zehir: Για να σε φοβίσουν.

Mehdi: Θα με σκότωνε.

Zehir: Έκανα μήνες να κοιμηθώ. Προσπαθούσα να βρω τρόπο να σου μιλήσω. Μα δε μπορούσα να βγω από το σπίτι τότε.

Mehdi: Κισμέτ. Δεν ήταν γραφτό. Ας μη κάνουμε κακό στα παιδιά μας.

Zehir: Δε σε καταλαβαίνω. Γιατί με φώναζες εδώ;

Mehdi: Πρέπει να σταματήσεις αυτό το γάμο.

Zehir: Δε θα χαλάσω την ευτυχία της κόρης μου.

Mehdi: Κάθε φορά που σε αντικρίζω, θυμάμαι πόσο σε αγάπησα.

Zehir: Η κόρη μου θα πάρει το όνομα σου. Τελείωσε.

Mehdi: Είσαι τρελή.

Zehir: Ακόμα σ' αγαπάω.

Mehdi: Θα βασανίσεις ένα κορίτσι; Έτσι θα πάρεις την εκδίκηση σου;

Zehir: Η κόρη μου θα γίνει ευτυχισμένη δίπλα στο γιο σου.

Mehdi: Ο γιος μου με ρωτάει συχνά για 'κείνη τη νύχτα. Του 'χει γίνει εμμονή. Αν μάθει την αλήθεια;

Zehir: Τίποτα δε μπορεί να αποδειχτεί. Είναι μόνο κουτσομπολιά.

Mehdi: Μιλάει για εκδίκηση. Δε θέλω να πάθει κανένας κακό.

Zehir: Τίποτα δε θα γίνει.

Mehdi: Δεν αλλάζεις γνώμη λοιπόν.

Zehir: Σου είπα όχι.

Mehdi: Να σε ρωτήσω κάτι ακόμα;

Zehir: Μη με καθυστερείς, θα με ψάχνει ο άντρας μου.

Mehdi: Η Rüya είναι κόρη μου;

Zehir: Αυτή την ερώτηση έπρεπε να μου την έχεις κάνει πριν 14 χρόνια. Δεν είναι πολύ αργά;

Mehdi: Άσε τα πείσματα και σκέψου λίγο λογικά. Είναι παιδί ακόμα. Αν;

Zehir: Αν τι;

Mehdi: Αν είναι κόρη μου;

Zehir: Θα ήθελες να 'ναι κόρη σου.

Mehdi: Άσε το θυμό σου στην άκρη.

Zehir: Δεν υπάρχει περίπτωση. Εξάλλου δε σου μοιάζει.

Mehdi: Εγώ μιλάω σοβαρά και συ με ειρωνεύεσαι. Πως είσαι σίγουρη;

Zehir: Τώρα σε πήρε ο πόνος;

Mehdi: Μπορείς να σκεφτείς κάποιον πέρα από τον εαυτό σου; Αν είναι ετεροθαλή αδέρφια και παντρευτούν;

Zehir: Η Rüya είναι κόρη του Murat. Εκείνη η αθώα, η ανόητη Zehir σου δόθηκε κάποτε. Και συ τα παράτησες με τη πρώτη δυσκολία.

Mehdi: Για τελευταία φορά σε παρακαλώ. Βρες μια δικαιολογία και σταμάτα το γάμο.

Zehir: Θα τα πούμε το πρωί στο δημαρχείο.

Mehdi: Το είπα και στο Fatih. Δε μπορώ να έρθω στο γάμο. Δεν το κάνω για σένα. Μακάρι να μπορούσα να αποδείξω την αλήθεια. Τότε θα μιλούσα.

Zehir: Η αλήθεια του καθενός είναι διαφορετική. Είναι πολύ αργά πια.

Σκηνή 10^η

Εξωτερικός χώρος δημαρχείου. Είναι η μέρα του γάμου. Derya και Kerem ανταμώνουν έξω από το δημαρχείο.

Derya: Κερέμ,

Kerem: Το έφερες;

Derya: *(έντονα)* Είσαι τρελός. Και 'γω χαζή που κάνω ότι μου πεις. Ορίστε πάρ' το. Πρόσεχε μη σε δει η Rüya.

Kerem: Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να σταματήσουμε το γάμο.

Derya: Μ' αυτό;

Kerem: Άστο πάνω μου. Ξέρω τι κάνω.

Derya: Νομίζω πως είναι πολύ αργά.

Kerem: Με πρόδωσε Derya;

Derya: Ξέχασε την.

Kerem: Είναι δική μου.

Derya: Πηγαίνω μέσα, θα με ψάχνει. Σε λίγο ξεκινά ο γάμος.

Kerem: Αυτός ο γάμος δε θα γίνει.

Βγαίνει ο Fatih. Η Derya φεύγει.

Fatih: Μικρέ, έφερες τα πράγματα; Δώσ' τα μην αργείς με περιμένουν μέσα.

Kerem: Δεν ήρθα γι' αυτό. Θέλω να μιλήσουμε.

Fatih: Τι έγινε μικρέ;

Kerem: Χτες, με ρώτησες για το μαντήλι που φοράω στο χέρι μου.

Fatih: Μου 'πες της αδερφής σου. Μα δε σε πίστεψα.

Kerem: Δεν έχω αδερφή.

Fatih: Το ξέρω. Λοιπόν θα μου πεις τι θες; Με περιμένουν μέσα.

Kerem: Αυτό το μαντήλι είναι της Rüya.

Fatih: Την έχω δει να φοράει ένα παρόμοιο στο λαιμό.

Kerem: Μου το χάρισε.

Fatih: Δε σε πιστεύω. Μπορεί να το 'χασε και εσύ το βρήκες και το κράτησες.

Kerem: Αλήθεια σου λέω. Η Rüya δεν είναι αυτή που νομίζεις. Μην προχωρήσεις σ' αυτό το γάμο.

Fatih: Αυτός ο γάμος θα γίνει.

Kerem: Τη ρώτησε κανείς;

Fatih: Δεν της πέφτει λόγος, τα κανονίσαμε με τον πατέρα της. Εσένα τι σε νοιάζει; Sana ne?

Kerem: Πηγαίναμε μαζί σχολείο. Καθόμασταν μαζί στα διαλείμματα. Μαζί γυρνούσαμε από το σχολείο τα μεσημέρια. Τα απογεύματα κάναμε βόλτες στο δάσος. Τα βράδια παρακολουθούσα από το κήπο το παράθυρο της. Είμαστε ερωτευμένοι.

Fatih: Λες ψέματα.

Kerem: Ένα απόγευμα καθόμασταν στην όχθη στο ποτάμι και πετούσαμε πέτρες. Πάντα βάζαμε στοίχημα, ποιος θα τις πετάξει πιο μακριά. Ξαφνικά είδε ένα βάτραχο, μπήκε στο νερό, προσπάθησε να τον πιάσει, γλίστρησε.

Fatih: Μη συνεχίζεις, δε με ενδιαφέρουν οι ιστορίες σου.

Kerem: Περιμένε.. βιάζεσαι... Έπεσα μαζί της στο νερό. Την είδα να βουλιάζει, μου φάνηκε ότι πνίγονταν. Την άρπαξα για να την βγάλω στην επιφάνεια και αυτή με τράβηξε κάτω από το νερό, με φίλησε στο στόμα.

Fatih: Φύγε, δε πιστεύω λέξη από όσα λες.

Kerem: Κόλλησε το κορμί της πάνω στο δικό μου.

Fatih: Πάψε!!

Kerem: Βγήκαμε στην όχθη, την έγδυσα.

Fatih: Βούλωσε το...(πιάνει τον Kerem από το λαιμό)..

Ο Kerem του δίνει το ματωμένο εσώρουχο.

Fatih: Τι είναι αυτό;

Kerem: Είναι δικό της.

Fatih: Αποκλείεται.

Kerem: Αφού δε με πιστεύεις, άκου και κάτι τελευταίο. Έχει μια μικρή ουλή ψηλά στον αριστερό μηρό.

Fatih: Θα σε σκοτώσω.

Kerem: Allah kahretsin²³

Ο Kerem βγάζει ένα μαχαίρι και επιτίθεται στο Fatih, το χέρι του ξεκινά να τρέμει και αυτός τον αφοπλίζει, ο Kerem πέφτει στα γόνατα μπροστά στο Fatih. Ο Fatih τον σπρώχνει να πέσει τελείως κάτω.

Fatih: Χάσου. Τώρα!!

Ο Kerem συντετριμμένος φεύγει και ο Fatih μπαίνει μέσα στο δημαρχείο.

Λίγη ώρα μετά ο Fatih, η Riya, η Derya και οι γονείς της Riya βγαίνουν από το δημαρχείο. Οι δυο φίλες στέκονται μόνες λίγο πιο πέρα από τους υπόλοιπους.

Murat: Να ζήσετε παιδιά μου.

Fatih: Ευχαριστούμε. Δε καθυστερούμε, πάμε σπίτι με τη γυναίκα μου να τακτοποιηθούμε.

Zehir: Όπως θέλετε παιδιά μου. Τι λέει πάλι με τη Derya; Παντρεύτηκε, μα δε θα αλλάξει.

Murat: Τελικά έγιναν όλα όπως τα 'θελες. Έχασα το κοριτσάκι μου. Δεν έπρεπε να σε ακούσω.

Zehir: Μην αρχίζεις.

Murat: Μα δεν την βλέπεις; Είναι θλιμμένη.

Zehir: Θα της περάσει. Στάσου μισό λεπτό να ξεσκονίσω το σακάκι σου. Που ακούμπησες πάλι; (κάνει ότι τον ξεσκονίζει).

Murat: Ο Mehdi δεν ήρθε στο γάμο. Είναι δυνατόν; Στη χαρά του παιδιού του;

Zehir: Τι ντροπή.

²³ κατάρα

Murat: Το σχολίασαν οι καλεσμένοι. Αδιανόητο. Μήπως είναι άρρωστος; Δεν ρωτάς το Fatih;

Zehir: Εγώ; Όχι βέβαια. Δεν έχω καμιά δουλειά. Εξάλλου τελείωσε ο γάμος.

Murat: Ναι βέβαια, τα κατάφερες.

Zehir: Πάλι τα ίδια θα λέμε;

Murat: Έπρεπε οπωσδήποτε να συγγενέψουμε με το Mehdi;

Zehir: Είναι πλούσια οικογένεια.

Murat: Είναι μόνο αυτό;

Zehir: Τι βάζεις με το μυαλό σου;

Murat: Τίποτα. Αν είναι άρρωστος ο πατέρας του Fatih, να τον επισκεφτούμε...

Murat: Παιδί μου, ο πατέρας σου δεν ήρθε στο γάμο.

Fatih: Γύρισε χθες βράδυ σπίτι δεν αισθάνονταν καλά. Νωρίς το πρωί είχε πολύ πυρετό.

Murat: Να του μεταφέρεις τις ευχές μας για γρήγορη ανάρρωση. Θα στείλω τη

Zehir να του κάνει μια ζεστή σούπα.

Zehir: Έχω τόσες δουλειές να κάνω, που να τρέχω.

Οι δυο φίλες μιλάνε πιο πέρα. Η Rüya είναι κακόκεφη, δείχνει χαμένη.

Derya: Χαμογέλα λίγο, δε μπορώ να σε βλέπω έτσι.

Rüya: Περιμένω να τελειώσει αυτή η παράσταση.

Derya: Τον Kerem σκέφτεσαι;

Rüya: Εσύ τι λες; Τον πρόδωσα. Του υποσχέθηκα πως θα φύγουμε, μα δε κράτησα την υπόσχεση μου. Πληγώθηκε. Δεν ήρθε να σταματήσει το γάμο. Με εγκατέλειψε Derya και όμως εγώ πίστευα πως θα 'ρχοταν.

Derya: *(διστακτικά)* Που να τολμήσει. Δε βλέπεις το Fatih, πόσο δυνατός δείχνει.

Ποιος να τα βάλει μαζί του. Τον κοιτάζω και το αίμα μου παγώνει.

Rüya: Από σήμερα δεν υπάρχει η παλιά Rüya.

Derya: Μη λες βλακείες.

Rüya: Πήρες από τα σπίτι τα ρούχα και τα βιβλία που σου χάρισα; Δεν τα χρειάζομαι πια. Αλήθεια τι έψαχνες στο συρτάρι μου πριν φύγουμε;

Derya: Μια φωτογραφία που βγάλαμε πέρσι στο προαύλιο του σχολείου την τελευταία μέρα. Ήθελα να τη πάρω μαζί μου.

Ο Fatih πλησιάζει τη Rüya και τη Derya .

Fatih: Τι λέτε εσείς οι δυο;

Derya: Προσπαθεί να με διώξει. Και εγώ της έλεγα πως δεν θα την αφήσω. Θα είμαι πίσω από κάθε βήμα της.

Fatih: Τώρα έχει το σπίτι και τον άντρα της να φροντίσει.

Rüya: Τι λες;

Fatih: *(επιτακτικά)* Πάμε σπίτι τώρα; *(Την πιάνει από το χέρι και την τραβά απότομα, η Derya τους παρακολουθεί αναστατωμένη)*

Rüya: Περιμένε, μη με τραβάς....

Derya: *(τρομαγμένη)* Τι έκανα!!!

Το ζευγάρι φεύγει και η Derya τους ακολουθεί.

Σκηνή 11^η

Στο σπίτι του Fatih. Υπάρχουν στο χώρο ένα κρεβάτι και ένα τραπέζι. Πάνω στο τραπέζι υπάρχει μια συσκευή τηλεφώνου, πιο 'κει χαρτιά ανακατεμένα και ένα φαλίδι.

Fatih: Αυτό θα είναι πλέον το σπίτι σου. Εγώ είμαι πλέον η οικογένεια σου. Δε θα πηγαίνεις πουθενά χωρίς την άδεια μου.

Rüya: Επιθυμεί κάτι άλλο ο αφέντης;

Fatih: Με ειρωνεύεσαι;

Rüya: Μήπως να μου κρεμάσεις ταμπέλα «Ανήκει στο Fatih»;

Fatih: Για μαζέψου, δε θα ανεχτώ ό,τι με προσβάλλει.

Rüya: *(έντονα)* Σέβομαι τον εαυτό μου. Δε θα κάνω ποτέ κάτι τέτοιο. Δε πήρες τις οικονομίες του πατέρα μου;

Fa: Όχι, αυτός τις χρειάζεται. Έχουμε χρήματα.

Rüya: Σε ευχαριστώ.

Fatih: Έλα σε μένα. *(Την κοιτάζει ερωτικά)*. Εμένα αλλού είναι τώρα το μυαλό μου..

Rüya: Σε παρακαλώ. Μόλις μπήκαμε σπίτι.

Fatih: Μα είμαι ο άντρας σου, σε θέλω.

Rüya: Δώσε μου λίγο χρόνο.

Fatih: Μου κάνεις τη δύσκολη;

Rüya: Δεν με 'χει αγγίζει άντρας ως τώρα.

Fatih: Με κοροϊδεύεις;

Rüya: Όχι. Τη πρώτη μου φορά τη φανταζόμουν αλλιώς. Με μας έγιναν όλα πολύ γρήγορα.

Fatih: Έτσι είναι τα προξενιά. Έτσι παντρεύτηκαν οι μανάδες μας.

Fatih: Φίλο, δεν είχες ποτέ;

Rüya: Φίλο;

Fatih: Κάποιον που να φιλιέστε;

Rüya: *(μετά από μικρή παύση)* Όχι.

Fatih: Λες αλήθεια;

Rüya: Ναι.

Fatih: Και αυτό εδώ τι είναι; *(Βγάζει από την τσέπη του το ματωμένο εσώρουχο)*.

Rüya: Εεε;

Fatih: Ο Kerem μου το 'δωσε.

Rüya: Λες ψέματα. Αποκλείεται. *(Συνεχίζει διστακτικά)* Εξάλλου με τον Kerem είμαστε... ήμασταν.... παιδικοί φίλοι.

Fatih: Παιδικοί φίλοι; Που γυρνάνε στις ερημιές και κάνουν μπάνιο γυμνοί στο ποτάμι;

Rüya: Δε κάναμε ποτέ μπάνιο γυμνοί στο ποτάμι.

Fatih: Δεν σε χάιδεψε ποτέ;

Rüya: Μόνο παρέα κάναμε.

Fatih: Δε ξέρω τι λες εσύ. *(Της ξαναδείχνει το εσώρουχο)* Αυτό μου το 'δωσε ο ίδιος. Μη μου λες ψέματα.

Rüya: Δε ξέρω που το βρήκες. Ο Kerem δεν θα 'κανε ποτέ κάτι τέτοιο.

Fatih: Δεν αρνείσαι πως είναι δικό σου. Μικρή μου, έχεις πολλά να μάθεις. Νομίζουμε ότι ξέρουμε τους ανθρώπους και τελικά απογοητευόμαστε. Αλλά πάλι πως θα κατάφερνε να σε γδύσει ο σακάτης με το κομπρεσέρ που τον πιάνει; *(Γελάει υστερικά)*

Rüya: Μίλα καλύτερα για τον Kerem.

Fatih: Σου θίξαμε τον ήρωα;

Rüya: Άφησε με.

Την πλησιάζει και σηκώνει το φόρεμα της, για να δει το μηρό της.

Fatih: Τι ουλή είναι αυτή εδώ; Και αν δεν σε άγγιξε ποτέ, πως ήξερε γι' αυτήν; Σε λίγο θα μου πεις ότι κρυβότανε στο κήπο και σε παρακολουθούσε από το παράθυρο να γδύνεσαι. *(Ο Fatih ξεκινά να τη χαιδεύει).*

Rüya: Yeter artik²⁴!- Φτάνει!! Μη με αγγίζεις. Ότι κι αν λες για τον Kerem, δε σε πιστεύω. Βοήθεια, βοήθεια, με ακούει κανείς;

Fatih: Κανείς δε σ' ακούει. Κάτσε φρόνιμα.

Προσπαθεί να τη φιλήσει. Αυτή τον χαστουκίζει.

Fatih: Είσαι και ζόρικη. Τώρα θα δεις.

Την πιάνει από τα μαλλιά και την πετά στο κρεβάτι, γέρνει πάνω της, αυτή προσπαθεί να ξεφύγει μα δε μπορεί. Με το ένα του χέρι της κρατά το στόμα και με το άλλο ανοίγει το

²⁴ Φτάνει πια

παντελόني του. Έπειτα της κατεβάζει το εσώρουχο, αυτή κλαίει με αναφιλητά. Μπαίνει μέσα της.

Fatih: Κλαις; Κλάψε τη μάνα μου, που έλιωσε από το μαράζι της. Δεύτερη ματιά δεν της έριχνε ο πατέρας μου. Τον υπηρετούσε πιστά και ένα γλυκό χάδι δεν πήρε από αυτόν. Ούτε εγώ. Μόνο μου έλεγε πάντα να κάνω το σωστό και το δίκαιο. Ποιος έχει εδώ δίκιο; Κανείς τους δε με αγκάλιασε. Ούτε στο γάμο μας ήρθε. Και 'γω ότι κάνω, το κάνω για 'κεινον. Να νιώσει δικαιωμένος, και ας μη με βλέπει. Αυτός δεν αγαπάει κανέναν άλλο, μόνο αυτή τη σκρόφα, τη μάνα σου. Αυτή τον πήρε στο λαιμό της. Ο πατέρας μου, ένα πρόβατο ήταν. Δεν είχε πειράζει κανέναν. Ο αδερφός της τον μαχαιρώσε. Που είναι η αγάπη κοριτσάκι; Που είναι τώρα ο αγαπημένος σου; Ο δυνατός επιβάλλεται. Και 'γω τώρα είμαι δυνατός.

Αυτή τον δαγκώνει. Αυτός τινάζεται από τον πόνο και αυτή αρχίζει να φωνάζει.

Rüya: Βοήθειααα!!! Άσε με. Τι έκανες στον Kerem; Τον σιότωσες;

Ο Fatih εκτός εαυτού στην προσπάθεια του να την κάνει να σταματήσει να φωνάζει, πιέζει παρατεταμένα ένα μαξιλάρι στο πρόσωπο της και την πνίγει. Την ίδια ώρα εισβάλλει στο σπίτι η Derya, ψάχνει να βρει κάτι για να τον σταματήσει.

Fatih: (κουνά τη Rüya να δει αν είναι ζωντανή) Rüya, μίλησε μου, Rüya.... Αίμα; Ήσουν παρθένα; Ο Kerem μου 'πε ψέματα;

Derya: Κτήνοος, τι κάνεις εκεί;Φύγε από πάνω της.. Σταμάτααααα.

Η Derya βουτά ένα ψαλίδι πάνω απ' το τραπέζι και του επιτίθεται πισώπλατα, τον χτυπά δυνατά στο λαιμό. Αυτός δε προλαβαίνει να αντιδράσει, πέφτει νεκρός πάνω στο άψυχο σώμα της Rüya. Η Derya σπρώχνει το πτώμα του Fatih για να ελευθερώσει το σώμα της Rüya. Η φωνή της τρέμει.

Derya: Ablam, Εγώ.. εγώ... σε σκότωσα. Ύστερα σκότωσα το Fatih. Και 'γω τώρα τι θα κάνω χωρίς εσένα; Τι θα πω στους δικούς σου; Στην αστυνομία. Να παραδοθώ. Kerem.....

Σκηνή 12^η

Η Derya ψάχνει να βρει τηλέφωνο, βλέπει τη συσκευή πάνω στο τραπέζι. Παίρνει τον Kerem.

Derya: *(τρέμοντας)* Kerem, ablam, έλα στο σπίτι του Fatih γρήγορα, εκεί είμαι. Όχι, δε τρέμω. Θέλω να είσαι ψύχραιμος. Η Rüya.....Δεν πρόλαβα. Gel ablam.

Η Derya αρχίζει να τραγουδά ένα μοιρολόι.

Uyan ey gözlerim gafeletten uyan
Uyan uyukusu çok gözlerim uyan
Benim murad kulun suçumu affet
Suçum bağışlayıp günahım ref' et
Uyan ey gözlerim gafeletten uyan
Uyan uyukusu çok gözlerim uyan
Uyan ey gözlerim gafeletten uyan

Ξύπνα, ε, μάτια μου, απ' το λήθαργο σου βγες
Κοιμήθηκες πολύ, μάτια μου ξύπνα
Σχώρα τη φύση του ανθρώπου, λάθη γεμάτη
δέξου την ενοχή μου, τις αμαρτίες μου σχώρα
Κοιμήθηκες πολύ, μάτια μου ξύπνα
Ξύπνα, ε, μάτια μου, απ' το λήθαργο σου βγες

Μπαίνει στη σκηνή ο Kerem. Είναι φοβερά ταραγμένος, τα χέρια του τρέμουν.

Kerem: *(τρέχει προς την Riya πολύ αναστατωμένος, σκύβει πάνω από το πτώμα της).*

Αγάπη μου, άνοιξε τα μάτια σου ψυχή μου. Κοίταξε με. Αυτά τα μάτια πολλές φορές τα φίλησα. Και τώρα πια σκοτεινίασαν. Δεν είχα σκοπό να τα προδώσω. Κι όμως τα σκότωσα. Εγώ έπρεπε να 'μαι εδώ, στη θέση σου. Και 'συ να είσαι ζωντανή. Τι θα πω στο πατέρα σου; Ξύπνα γιαβρί μου, σήκω. Να... έλα, να φύγουμε...

Derya: Σε αγαπούσε πολύ. Η τελευταία της κουβέντα έξω από το δημαρχείο ήταν «τον πρόδωσα Derya;»

Kerem: Αυτή την αγάπη δεν την άξιζα.

Derya: Και συ την αγαπούσες. Θα φεύγατε. Έτρεξες στο δημαρχείο να σταματήσεις το γάμο. Αντιμετώπισες το Fatih.

Kerem: Ένας δειλός ήμουν. Η ζήλια μου θόλωσε το μυαλό.

Derya: Τι κάναμε; Θα παραδοθώ.

Kerem: Εγώ θα παραδοθώ. Άσε με μόνο να αντικρίσω για λίγο τα θλιμμένα μάτια της, να τα φιλήσω για τελευταία φορά. *(Σκύβει και τη φιλά απαλά).* Στο πρόσωπο της είναι καρφωμένο ένα βλέμμα πόνου.

Derya: *(τρέμει ολόκληρη)* Πρέπει να παραδοθώ.

Kerem: Φύγε.

Derya: *(συνεχίζει τρέμοντας)* Τρελάθηκες;

Kerem: Δε θα αντέξεις στη φυλακή. Εγώ είμαι ήδη πεθαμένος. Πες μου τι έγινε.

Derya: Είχα ένα περίεργο προαίσθημα μετά το γάμο, τους ακολούθησα ως εδώ. Δε με κατάλαβαν, ήμουν κρυμμένη στο κήπο. Κάποια στιγμή άκουσα φωνές. Η πόρτα ήταν ανοικτή. Έτρεξα προς τα μέσα. Τον είδα από πάνω της. Άρπαξα το ψαλίδι που βρήκα στο τραπέζι και το κάρφωσα στο λαιμό του. Όλη την ώρα άκουγα τη φωνή της στο μυαλό μου, να μου φωνάζει «Λύτρωσέ με, λύτρωσέ με».

Kerem: Πόσο θα υπέφερε. Φέρε μου το ψαλίδι.

Derya: Τι κάνεις;

(Το καθαρίζει με την μπλούζα του και ύστερα το ακουμπά παντού με τα χέρια του).

Kerem: Χαιρέτησε τη φίλη σου. Ειδοποίησε τους γονείς της. Έπειτα φύγε μακριά.

Derya: *(στέκεται πάνω από τη Riya, της χαϊδεύει τα μαλλιά).* Ablam, τη ζωή μου θα 'δυνα για σένα. Δε πρόλαβα. Στιγμή δε μετανιώνω που τον σκότωσα.. Σ' ευχαριστώ Kerem. Αντίο.

Kerem: Αντίο.

Ο Kerem γυρίζει και αγκαλιάζει το σώμα της Riya.

Kerem: Έφυγε η φίλη σου ψυχή μου. Μπορείς τώρα να ησυχάσεις. Κανείς δε θα ξεχάσει την καλοσύνη και τη ζωντάνια σου. Το σκοτάδι που μας σκέπασε θα διαλυθεί. Άνοιξε τα φτερά σου και πέταξε. Θα σε κουβαλάω πάντα μέσα μου. Ήμουν πολύ τυχερός που σε γνώρισα... *(Τη φιλά. Σηκώνει το ακουστικό του τηλεφώνου).* Ναι.. οδός Kahraman 14, ένα κορίτσιείναι νεκρό. Εγώ τη βρήκα. Ναι, την ήξερα. Εγώ.. εγώ σκότωσα το δολοφόνο της, κείται δίπλα της. Ελάτε γρήγορα.

Υποσημείωση:

Το μοιρολόι που αναφέρεται στο έργο έχει τίτλο «Uyan ey gözlerim gafeletten uyan» και αποτελεί παραδοσιακό μοιρολόι στην Τουρκία.